

علایم بالینی و یافته‌های آزمایشگاهی بیماری تب بازگرد آندمیک در شهرستان زنجان

دکتر محمد باقر قوامی * ، دکتر رجبعلی مقدم زرزری

خلاصه

بیماری تب بازگرد آندمیک مهمترین بیماری عفونی در شهرستان زنجان است که توسط بورلیا پرسیکا ایجاد و از طریق اورنیتودوروس تولوزانی به انسان منتقل می‌شود. تظاهرات بالینی و غیر اختصاصی بیماری حملات متناوب تب و لرز است ولی برای تشخیص سریع آن تعیین علایم شایع بالینی و یافته‌های بارز آزمایشگاهی ضروری است. به منظور تعیین گروه آسیب پذیر، تغییرات سلولهای خونی و علایم شایع بالینی، مطالعه‌ای در بیماران بستری شده با این بیماری در بیمارستان شهید بهشتی زنجان از سال ۱۳۷۰ تا ۱۳۷۷ انجام یافت. یافته‌های همه گیرشناسی، آزمایشگاهی و علایم بالینی بیماران در پرسشنامه‌ای قید واژ ۶۰ نفر از آنها که قابل دسترسی بودند نمونه خون گرفته شد. به صورت تصادفی از ۳۸۴ نفر از ساکنین شهرستان زنجان که سابقه ابتلاء به بیماری تب بازگرد نداشتند نیز نمونه خون گرفته شد. در سرم نمونه‌ها آنتی بادی بورلیا پرسیکا به شیوه ایمونوفلورسانس ردیابی گشت.

در این مطالعه مشخص شد که کودکان ۷/۲۶٪ موارد را تشکیل می‌دهند و به طور کلی ۸۲٪ موارد در گروههای سنی زیر ۲۰ سال قرار دارند. تاکیکاردی، خستگی، دردهای عضلانی و ضعف علایم شایع بودند و تمامی کودکان تشنج داشتند. در بیماران لکوسیتوزیس، افزایش سرعت رسوب گلbulهای قرمز و ترومبوسیتوپنی دیده می‌شد. نزدیک به ۹۴٪ افراد بیمار با اریترومایسین یا تتراسیکلین درمان شده بودند و واکنش "جاریش-هرگز-هایمر" (Jarisch-Herx-Heimer) به هنگام درمان در افراد مشاهده نگشته بود. بررسی سرولوژیک مشخص ساخت که عیارقابل بررسی سرم نمونه‌ها $\frac{1}{64}$ است و با این عیار آنتی بادی بورلیا تا ۳۰ ماه در سرم بیماران قابل ردیابی است.

واژه‌های کلیدی: تب بازگرد، ایمونوفلورسانس آنتی بادی، بورلیا پرسیکا، زنجان.

مقدمه

بیماری تب بازگرد آندمیک بیماری عفونی است که توسط گونه‌های مختلف بورلیا (Borrelia) ایجاد و از طریق کنه‌های اورنیتودوروس (Ornithodoros) به انسان منتقل می‌شود. این بیماری باعث کاهش قدرت جسمانی، دفاعی بدن و گاهی مرگ می‌گردد و صدمات اقتصادی فراوانی بیار می‌آورد.

* متخصص حشره‌شناسی پزشکی، عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان زنجان

بیماران بسته شده، عالیم شایع بالینی و یافته های بارز آزمایشگاهی مشخص می کندو به تشخیص سریع بیماری کمک می نماید. بدین ترتیب مطالعه ای جهت تعیین مدت قابل تشخیص آنتی بادی و تغییر آن در مبتلایان، گروه های آسیب پذیر، میزان گلبول های خونی و عالیم بالینی شایع در مبتلایان انجام یافت.

روش کار:

با مطالعه گذشته نگر، پرونده بیماران تب بازگرد که در بیمارستان شهید بهشتی زنجان از سال ۱۳۷۰ لغايت ۷۷ بسته شده بودند مورد بررسی قرار گرفت و در آن محل سکونت، جنس، سن، تاریخ بسته، طول بسته، نحوه ارجاع به بیمارستان، عالیم بالینی، یافته های آزمایشگاهی، داروهای تجویز شده و وجود واکنش در مقابل داروهای تجویزی در پرسشنامه همه گیرشناختی قيد گردید. با مراجعته به محل سکونت افراد مبتلا، نمونه خون تهیه و در سرم نمونه ها، آنتی بادی بورلیا پرسیکا به روش سرولوژیک IFA در عیارهای کمتر از $\frac{1}{64}$ ردیابی گردید. همچنین به صورت تصادفی ۳۸۴ نفر از ساکنین شهرستان زنجان که سابقه ابتلاء به بیماری تب بازگرد نداشتند، انتخاب و از آنها نمونه خون گرفته شد. این افراد در ۴ گروه سنی زیر ۵ سال، ۶-۱۲ سال، ۱۳-۲۰ سال و بیش از ۲۱ سال قرار داشتند و فراوانی هر گروه به ۹۶ نفر می رسید. در سرم این نمونه ها آنتی بادی بورلیا پرسیکا به روش IFA ردیابی گردید و در آنها آخرین عیار قابل روئیت آنتی بادی مشخص گشت.

داده های همه گیرشناختی که در پرسشنامه ای قید گشته بودند با نرم افزار Spss آنالیز گشتند و فراوانی افراد با آنتی بادی و فاقد آنتی بادی ساکن مناطق روس تایی و

چهار گونه بورلیا پرسیکا (B. persica)، بورلیا میکروتی (B. microti)، بورلیا لاتیشوی balthazardii (B.latyschewii) و بورلیا بالتازاردی (B.) عوامل شناخته شده بیماری در ایران هستند. با این حال بورلیا پرسیکا که توسط اورنیتو دوروس تولوزانی (O.tholozani) به انسان منتقل می شود گونه غالب بوده و انتشار وسیعی در ایران دارد. این گونه در مناطق مجاور رشته کوه های آرارات، البرز، و زاگرس پراکنده است و کانونهای شناخته شده قدیمی بیماری را در استانهای هم جوار این رشته کوه ها بوجود آورده است.

شهرستان زنجان یکی از کانونهای اصلی بیماری تب راجعه آندمیک در ایران است و نزدیک به ۱۰٪ ساکنین این شهرستان سابقه ابتلاء به این بیماری را دارند. در این شهرستان بورلیا پرسیکا عامل شناخته شده بیماری است که توسط اورنیتو دوروس تولوزانی به انسان منتقل می شود. این بورلیا اسپیروکتی است که با تغییر ماهیت آنتی ژنهای سطحی و مخفی شدن در بافت های عصبی، حملات متناوب بیماری را بوجود می آورد. بدین خاطر نمونه گیری و بررسی گسترش خونی افراد مشکوک که شیوه رایج تشخیص بیماری است فقط در اوج بار انگلی و حمله بیماری ارزش تشخیصی دارد. در حالیکه بدنبال حمله بیماری، آنتی بادی هایی که با پاسخ های ایمنی حاصل می شوند به شیوه سرولوژیک ایمuno فلورسانس (Immunofluorescence Assay= IFA) قابل تشخیص هستند و محدودیت زمانی برای تشخیص بیماری وجود ندارد.

تظاهرات بالینی و غیر اختصاصی بیماری تب راجعه؛ حملات متناوب تب و لرز است که به تدریج از دامنه حملات کاسته می شود. با این حال مطالعه پرونده

۷/۴۱٪ موارد بیماری با آن درمان شده بودند. داروهای پنی سیلین جی، آمپی سیلین و کلرامنتیکل ۶٪ بقیه را شامل می‌شدند. در افراد مورد مطالعه به دنبال درمان داروئی واکنش «جاریش - هرگز - هایمر» (Jarisch-Herx-Heimer) مشاهده نگردید.

بررسی سرم ۳۸۴ نفر که به صورت تصادفی از مناطق مختلف زنجان انتخاب شده بودند و سابقه بیماری تب راجعه نداشتند، نشان داد که با روش ایمونوفلورانس در ۲۱۵ نفر (۵۶٪) آنتی بادی بورلیا وجود دارد. در این افراد میانگین هندسی عیار معکوس (geometric mean reciprocal titre) بود و فقط در ۳٪ آنتی بادی بورلیا در عیارهای کمتر از $\frac{1}{4}$ وجود داشت که در کل این نسبت به $\frac{7}{100}$ افراد مورد بررسی می‌رسید (جدول ۳). نمونه خون ۶۰ نفری که با بیماری تب بازگرد در بیمارستان شهید بهشتی بستری شده بودند با روش ایمونوفلورسانس آنتی بادی بررسی شد و در عیارهای کمتر از $\frac{1}{4}$ در ۳۵ نفر (۵۸٪) آنتی بادی بورلیا پرسیکا دیده شد. در این میان ۸۰٪ (۲۸ نفر) از آنها در گروه سنی زیر ۲۰ سال قرار داشتند (جدول ۱). پراکنش زمانی قدمت آنودگی افراد، نشان می‌دهد که در عیارهای کمتر از $\frac{1}{4}$ آنتی بادی بیماری حداقل تا ۳۰ ماه در افراد قابل ردیابی است (نمودار ۱).

بحث و پیشنهادات

شهرستان زنجان یکی از کانونهای قدیمی بیماری تب راجعه آندمیک می‌باشد. در این شهرستان بورلیا پرسیکا عامل شناخته شده بیماری است که توسط اورنیتو دوروس تولوزانی به انسان منتقل می‌شود. در این شهرستان عامل بیماری بر حسب سویه، وضعیت

شهری زنجان، مؤنث و مذکر، گروههای مختلف سنی، و ماههای مختلف سال مشخص گردید. همچنین در افراد مورد مطالعه فراوانی علایم بالینی و یافته‌های آزمایشگاهی مشخص گشت.

نتایج

به منظور تعیین علایم بالینی و یافته‌های بارز آزمایشگاهی مطالعه‌ای که در شهرستان زنجان انجام یافت، پرونده ۶۰ نفر که با بیماری تب بازگرد در بیمارستان شهید بهشتی زنجان بستری شده بودند مورد بررسی قرار گرفت. از افراد مورد مطالعه ۳۹ نفر (۶۵٪) مرد و ۲۱ نفر (۳۵٪) دیگر زن بودند. در آنها ۳۸ نفر (۶۳٪) ساکن مناطق روستایی و مابقی که ۲۲ نفر می‌باشند در شهرستان اقامت داشتند. فقط ۵۸٪ افراد مورد مطالعه توسط سیستم ارجاع، جهت درمان به بیمارستان مراجعه نموده بودند.

فراوانی مبتلایان در گروههای مختلف سنی در جدول (۱) آمده است. در این افراد کوکان که در گروه سنی زیر ۵ سال هستند بیشترین میزان ابتلا (۷۶٪) را دارند. در مجموع ۸۱٪ (۴۹ نفر) در گروههای سنی زیر ۲۰ سال قرار داشتند. دردهای کمر، خستگی، اسهال، کاهش وزن، ناتوانی شدید، وجود راش در بدن، سرگیجه، بی قراری و هذیان گویی از علایم بالینی دیگر بودند که میزان آنها در هر دو جنس یکسان بود.

در افراد مبتلا، قبل از درمان میزان لکوسیت و سرعت رسوب گلوبولهای قرمز (erythrocyte sedimentation rate = ESR) در ساعت اول بالا ولی میزان ترومبوسیت آنها کم بود (جدول ۲). نزدیک به نیمی از افراد مورد بررسی با اریترومایسین خوراکی درمان شده بودند. ترا سیکلیلین نیز داروی دیگری بود که

جدول شماره ۱ :

فراوانی موارد IFA مثبت در گروههای مختلف سنی بیماران بستری شده با تاب راجعه آندمیک در بیمارستان شهید بهشتی زنجان، ۱۳۷۷-۱۳۷۰.

فراءانی در صد	کل	موارد بررسی			فراءانی در صد	کل	گروه سنی
		ذکر	مونث	ذکر			
۳۷/۲	۱۲	۱۳	۳	۲۶/۷	۱۶		زیر ۵ سال
۵/۷	۲	۵	۴	۱۵	۹		۶-۱۰ سال
۲۲/۹	۸	۷	۵	۲۰	۱۲		۱۱-۱۵
۱۴/۳	۵	۷	۵	۲۰	۱۲		۱۶-۲۰ سال
۱۷/۱	۶	۶	۴	۱۶/۷	۱۰		۲۱-۴۰ سال
۲/۸	۱	۱	۰	۱/۶	۱		بیش از ۴۱ سال
۱۰۰	۳۵	۳۹	۲۱	۱۰۰	۶۰		جمع

(IFA = Immunofluorescence Assay)

جدول شماره ۲ :

یافته های آزمایشگاهی موارد بستری شده با تاب راجعه آندمیک در بیمارستان شهید بهشتی زنجان، ۱۳۷۰-۱۳۷۷.

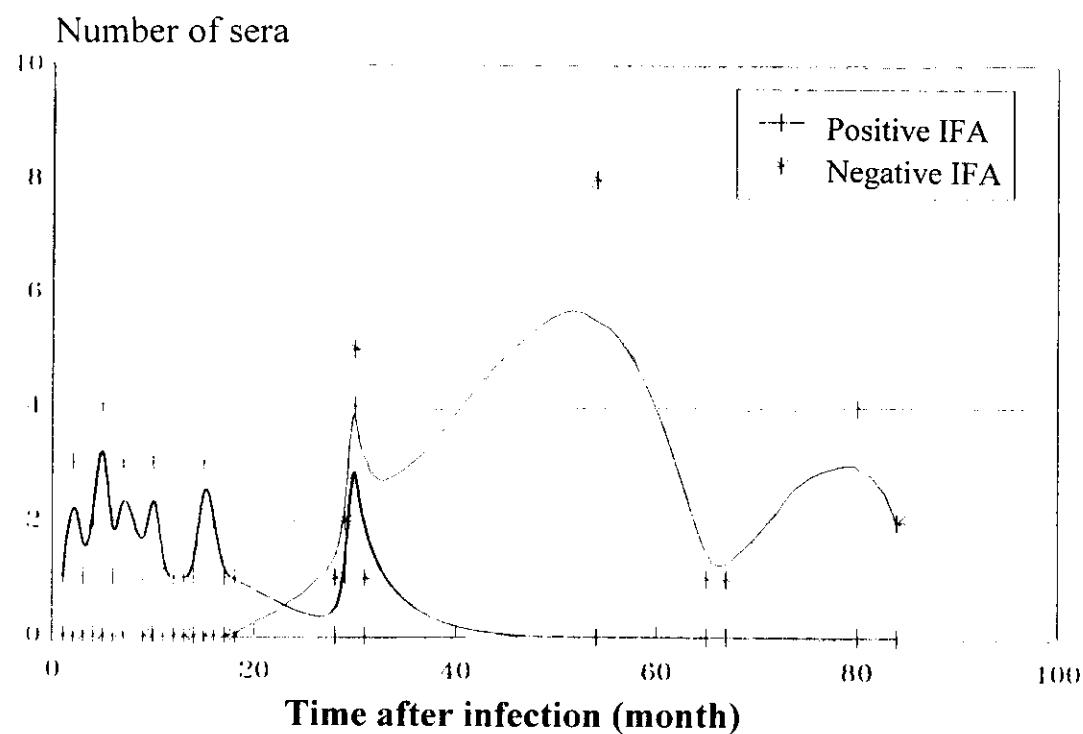
شاخص	قبل از درمان میانگین	بعد از درمان میانگین	انحراف معیار	انحراف معیار
Leukocyte	۸۶۹۶/۶۱	۲۸۱۶/۷	۷۳۱۸/۱۸	۲۴۰۳/۰۹
Poly %	۶۵/۳۱	۱۱/۳۱	۵۲/۸۲	۱۶/۵۳
Lymp %	۳۲/۸۸	۱۲/۶	۴۱/۰۹	۱۷/۰۷
Eos %	۲	۱/۲۸	۲/۵	۱/۰
Mon %	۳/۱۲	۲/۴۷	۲/۶۷	۱/۴۱
Haemoglobin %	۱۱/۳۸	۱/۸۴	۱۰/۴۶	۲/۱۵
Haematocryt %	۳۴/۸۶	۴/۸۹	۲۲/۳۶	۵/۹۹
Platlet	۱۱۵۰۰	۵۸۹۰	۲۳۶۰۰۰	۷۸۱۹
ESR %	۸۵	۴/۵	۶۵	۳/۹

جدول شماره ۳:

فراوانی موارد IFA مثبت در گروههای مختلف سنی افراد نرمال (بدون سابقه ابتلاء به بیماری تب بازگرد آندمیک) در شهرستان زنجان، ۱۳۷۷.

گروه سنی	تعداد بررسی	موارد IFA منفی	موارد IFA مثبت	در عیار معکوس سرم					
			۶۴	۳۲	۱۶	۸	۴	۲	۱
زیر ۵ سال	۹۶	۵۰	۴	۶	۸	۸	۷	۱۳	
۶-۱۲ ساله	۹۶	۴۷	۰	۴	۷	۹	۱۰	۱۴	
۱۳-۲۰ ساله	۹۶	۵۰	۰	۲	۵	۹	۱۴	۱۶	
بیش از ۲۰ سال	۹۶	۲۲	۶	۱۰	۱۱	۱۰	۱۲	۱۰	۱۵
جمع	۳۸۴	۱۶۹	۶	۱۴	۲۳	۳۰	۳۸	۴۶	۵۸

(IFA = Immunofluorescence Assay)

* = cases of Tick – borne Relapsing Fever

نمودار شماره ۱:

توزیع فراوانی IFA مثبت و منفی Sera در ۶۰ نفر، زنجان ۱۳۷۷

آن‌تی بیوتیک اریترومایسین یا تتراسیکلین درمان کنند و مطمئن باشند که بدنبال بکارگیری این داروها واکنش «جاریش - هرگز - هایمر» در بیماران مشاهده نمی‌شود. آسمار و همکارانش (۱۳۶۰) در بررسی اپیدمیولوژیک از شهرستان اردبیل عیار کمتر از $\frac{1}{4}$ را برای تعیین آنتی بادی بورلیا پرسیکا انتخاب نموده بودند. در صورتیکه مطالعه انجام یافته از شهرستان زنجان این شاخص $\frac{1}{4}$ مشخص شده است. وجود اختلاف در عیار سرم‌های بررسی دو منطقه به وضعیت مخصوصیت مردم این دو شهرستان مربوط می‌شود. قوامی و همکارانش (۱۳۷۹) در مطالعات انجام یافته از شهرستان زنجان معلوم نمودند که فقط ۱۰٪ مردم در عیارهای کمتر از $\frac{1}{80}$ آنتی بادی بورلیا را دارند. در صورتیکه در شهرستان اردبیل ۷۵٪ مردم در عیارهای کمتر از $\frac{1}{3}$ آنتی بادی عامل بیماری را داشتند.

نتایج بررسی سروولوژیک موارد بیماری شهرستان زنجان مشخص می‌سازد که اختلافی در میزان آلودگی گروه‌های مختلف سنی و جنسی و قوع آن در فصول مختلف سال وجود ندارد. و در افراد مبتلا تا ۳۰ ماه آنتی بادی قابل تشخیص است و بعد از آن غیر قابل تشخیص می‌گردد. چنین وضعیت گرچه اعتبار روش سروولوژیک IFA را در مطالعه همه‌گیرشناسی افزایش می‌دهد بلکه از آن می‌توان برای تشخیص موارد مشکوک این بیماری نیز استفاده نمود.

کتابنامه:

- ۱- آسمار م، کریمی ا. و قاسمی م. «سرو اپیدمیولوژی تبهای بازگرد در کانون اندرمیک آذربایجان شرقی». مجله طب و دارو. شماره ۸۳. ۱۳۶۰، صفحات ۱۲-۱۳.

مخصوصیت مردم و عوامل همه‌گیرشناسی ساکنان، علائم بالینی خاصی را بوجود آورده است. مطالعه پرونده بیماران علایم شایع بالینی و یافته‌های بارز آزمایشگاهی این بیماری را مشخص کرده و نهایتاً به تشخیص و درمان سریع آن کمک می‌کند و بدین ترتیب از بروز خسارات اقتصادی بعدی جلوگیری می‌نماید. بررسی پرونده‌های بیماران بستری شده در بیمارستان شهید بهشتی زنجان از سال ۱۳۷۰ لغایت ۱۳۷۷ نشان می‌دهد که ۸۲٪ موارد در گروههای سنی زیر ۲۰ سال قرار دارند و در این میان ۷۶٪ را کودکان تشکیل می‌دهند تمامی بیماران تاکیکاردي، تب و لرز متناوب، ضعف، بی‌اشتهايی، سردرد، تهوع، دردهای، عضلانی و عرق شدید داشتند و در تمامی کودکان تشنج دیده می‌شد.

علام بالینی بیماران با موارد ذکر شده در متایع مختلف "کاملاً" مطابقت دارد بدین ترتیب به کادر درمانی شهرستان زنجان توصیه می‌شود که در معاینه موارد با علائم بالینی تب و لرز متناوب، تاکیکاردي، بی‌حالی، بی‌اشتهايی، سر درد، دردهای عضلانی، بیماری تب بازگرد را در تشخیص خود قرار دهند.

لوكوسیتوزیس، افزایش ESR و ترومبوستیوپنی بارزترین شاخص آزمایشگاهی بیماران تب راجعه آندمیک در شهرستان زنجان می‌باشد. البته بیماری‌های لوسمی مولتیپل میلوما و آرتربیت تمپرال نیز ESR افزایش می‌دهند ولی این بیماریها تب شدید در انسان ایجاد نمی‌کنند. بدین ترتیب به کادر درمانی شهرستان پیشنهاد می‌شود که با روئیت علائم بالینی بارز و یافته های آزمایشگاهی لوكوسیتوزیس، ESR بالا و ترومبوستیوپنی در بیماران به بیماری تب بازگرد مشکوک شوند و بعد از اطمینان از آلودگی افراد، آنها را با

- 1567-1589.
- 10 - Cadavid D., Barbour A.G. 1998. Neuroborreliosis during relapsing fever , review of the clinical manifestations. Clin. Infect. Dis.
- 11 - Campbell G.L. & Dennis D.T. 1998. Relapsing Fever. in: Harrison's Principles of Internal Medicine. Ed. by: Fauci A.F., Braunwald E., Isselbacher K.J., Wilson J.D., Matin J.B., Kasper D.I., Houser S.I. & Longo D.L. 14th edition. McGraw-Hill Health Profession's Division. PP. 1038-1044.
- 12 - Cicceroni L., Bartoloni A. Guglielmetti P., Paradisi F., Barahona H.G. Rosseli A.H., Ciarrochi S., Cacciapuoti B., 1994. Prevalence of antibodies to *Borrelia burgdorferi*, *B. parkeri* & *B. turicata* in human settlements of the Cordillera provience Bolivia. J.Trop. Med. Hyg. 97(1): 13-17.
- 13 - Coyle P.K. & Duttwyler R. 1990. Spirochetal infection of the central nervous system. Infect. Clin. Nonth. 4(4):431-446.
- 14 - Davis B.D., Dulbecco R., Eisen H.N. & Ginsberg H.S. 1990. Microbiology. 4th edition. J.B. Lippincott Company. London. PP. 681-682.
- 15 - Higginbottom p. 1986. Relapsing ۲ - قوامی، م. ب. (متترجم). «حشره شناسی پزشکی». انتشارات دانشگاه علوم پزشکی زنجان ۱۳۷۷، صفحات ۲۹۰-۲۸۰.
- ۳ - قوامی م. ب.، آسمار م. و پیازک ن. «بررسی بیماری تب بازگرد آندمیک در شهرستان زنجان». مجله حکیم ۱۳۷۹ (زیر چاپ).
- ۴ - کریمی، ی. «تب های بازگرد و همه گیرشناسی آن». انتشارات انتستیتو پاستور ایران. ۱۳۶۰، صفحه ۱۲۰.
- 5 - Abidov Z.L., Vasileva I.S., Rahimow N.R., Gutova V.P. & Parpiev A.M. 1993. Tick_borne relapsing fever morbidity in namangan. Med. Parazitol. Mosk. (1):32-35.
- 6 - Barbour .1990. Antigenic variation of a relapsing fever *Borrelia* species. Ann. Rev. Microbiol. 44:155-171.
- 7 - Boyd R.F. and Hoerl B.G. 1991. Basic Medical Microbiology. 4th. ed. Little,Brown & Company. London. PP. 560-562.
- 8 - Burgdorfer W. 1985. *Borrelia*. In Manual of Clinical Microbiology. 4th edition. Ed. by: Lennette E.H. American society for Microbiology. Washington, DC.PP. 479-485.
- 9 - Butler T. 1998. Relapsing Fever. In Infectious Disease . Ed. by: Gorbach S.L., Bartlett J.G. & Blacklow N.R. 2th Edition. W.B. Sanders Company. London. PP.

- Fever. in: Infectious Disease and Medical Microbiology. Ed. by : Braude A.I., Davis C.E. & Fierer J. 2th Ed. W.B. Saunders company. London. PP. 1559-1562.
- 16 - Hentges D. J. 1995. Microbiology and Immunology. An Illustrated Review with Questions and Emplanations. 2th edition. Little Brown and Company. London. PP. 131-132.
- 17 - Johnson R.C. 1991. Leptospira, Borrelia (including lyme disease) and Spirillum.in Medical Microbiology. 3th Editio. Ed. by: Baron S. Churchill Livingstone.London. PP. 479-490.
- 18 - Kehl K.S., Farmer S.G., Komoroviski R.A. & Knox K.K. 1986. Antigenic variation among Borrelia spp in relapsing fever. *Infec. Immun.* 54(3): 899-902.
- 19 - Krieg N. R. & Holt J.G. 1984. Bergey's Manual of Systemic Bacteriology. Vol.I.Williams & Wikings. London. PP. 59-61.
- 20 - Mims C.A., Playfaicer J.H., Roitt I.M., Wakelin D., Williams R.& Anderson R.M.1993. Medical Microbiology. Mosby. London. PP. 306-308.
- 21 - Murray P., Drew W.L., Kobayashi G.S. and Thompson J.H. 1990. Medical Microbiology. Wolfe Publishing Limited. International Student Edition. PP. 238-244.
- 22 - Musher D.M. 1982. Spirochetes: Trepanema and Borrelia. in:Microbiology. Ed. by Braude A.I., Davis C.E. and Fierer J. W.B. Saunders company. London. PP . 492 - 494.
- 23 - Petti W.A. 2000. Relapsing Fever. in Cecil Textbook of Medicine. Vol.III. Ed. by:Goldman L. & Bennett J.C. 21th edition. W.B. Saunders Company. London.PP. 1756-1757.
- 24 - Sherris J.C. 1990. Medical Microbiology. An Introduction to Infectious diseases.2th edition. Prentice- Hall Intrnational Inc. PP. 435-440.